

РЕШЕНИЕ

№ 1226

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11566** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.09.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 516/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 532907-F564188/09.09.2020г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С., с което на основание чл.273 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 250 лева за нарушение на чл.37, ал.2 и ал.3 ДОПК вр. чл.56, ал.1 ДОПК.

Решението е обжалвано от санкционираното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди се, че съдът не е разгледал, изследвал и обсъдил всички изложени от жалбоподателя аргументи. Две предходни нарушения от същия вид били приети за маловажни по см. на чл.28 ЗАНН, докато в процесния случай АНО приел, че са налице основания за налагане на административно наказание или в три идентични случая при еднаква фактическа обстановка в едно ревизионно производство АНО приложил закона по два различни начина без ясни критерии. Предвид това решението на СРС, с което е оставено в сила

НП се приема за незаконосъобразно и неправилно. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, чрез юр.Н. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с възложената със заповед извършвана ревизия на санкционираното дружество на същото било изпратено искане от 16.06.2020г. за представяне в СДО при ТД на НАП на основание чл.37, ал.2 и ал.3 ДОПК на писмени обяснения и конкретно посочени документи – регистрационни талони на конкретно посочени автомобили, документи, с които тези автомобили са придобити/продадени, справка кой автомобил от кое лице се управлява, фактури за извършени разходи за експлоатация на тези автомобили, пътни книжки и съставени пътни листи за автомобилите, документи, свързани с командировъчни, с използване на посочените автомобили и пр. като за предоставянето на исканата информация бил определен 7-дневен срок, считано от датата на връчване на искането.

Искането било връчено по електронен път на 17.06.2020г. като съответно до 24.06.2020г. вкл. следвало да се изпълни посоченото в него. Дружеството не представило поисканите му документи нито в определения срок, нито след това. Неизпълнението било преценено като нарушение на чл.37, ал.2 и ал.3 ДОПК вр. чл.56, ал.1 и чл.13, ал.1 ДОПК, за което срещу [фирма] бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.37, ал.3 ДОПК предвижда, че органът по приходите има право да изиска писмено от лицето представяне на доказателства по ал.2 в определен от него срок. На правото по посочената разпоредба съответства въведеното с чл.37, ал.2 ДОПК задължение на проверяваното лице да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Според чл.56, ал.1 ДОПК по искане на органа по приходите ревизираното, съответно проверяваното лице, както и лицата, които го представляват, са длъжни да дадат писмени обяснения относно фактите и обстоятелствата от значение за съответното производство. Органът по приходите предупреждава писмено лицето за последиците по ал.2 от неизпълнението на това задължение, както и че може да бъде призовано пред съда при условията на чл.176 от

Гражданския процесуален кодекс.

Приложената санкционна разпоредба на чл.273 ДОПК в относимата редакция предвижда, че който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 250 до 500 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер. При повторно нарушение наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 500 до 1000 лв.

В случая от приетите по делото доказателства е безспорно установено, че в хода на извършвана ревизия на данъчно регистрираното лице [фирма] до същото е отправено искане от 16.06.2020г. за представяне в СДО при ТД на НАП на основание чл.37, ал.2 и ал.3 ДОПК на писмени обяснения и конкретно посочени документи. Искането е връчено по електронен път на 17.06.2020г. като от тази дата започва да тече определеният с него 7-дневен срок за представяне на документите и писмени обяснения и изтича на 24.06.2020г., вкл. Безспорно също така е установено, че до изтичането на определения срок, както и до момента на образуване на административнонаказателното производство, дружеството не е изпълнило задължението си по чл.37, ал.2 ДОПК като не е представило поисканите му документи и писмени обяснения. С пасивното си поведение е осъществило вмененото му административно нарушение, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Посоченото обезпечава извод за законосъобразност на НП и като е достигнал до същия извод решаващият съд е постановил акта си при отсъствие на сочените от касатора нарушения.

Неоснователно намира настоящият състав възражението на касатора за различно третиране на сходни случаи. Разпоредбата на чл.28 ЗАНН в относимата към датата на извършване на нарушението редакция предвижда, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Прилагането ѝ представлява своеобразно освобождаване на дееца от отговорност макар и да е извършил административно нарушение, при наличието на конкретни предпоставки за това. Основният критерий, обуславящ прилагане на посочената разпоредба, е по-ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение в сравнение с обичайните нарушения от същия вид. Освобождаването обаче следва да е съпроводено с предупреждение, че при повторно извършване на нарушение ще бъде наложено административно наказание, което и АНО е сторил в случая. Правилото е въведено с оглед специалната и генералната превенция – чл.12 ЗАНН, а именно с оглед целта на административното наказване - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Очевидно е, че освобождавайки касатора от административнонаказателна отговорност в първите два случая на извършване на нарушение по чл.37, ал.2 ДОПК, АНО не е постигнал целите на наказването, регламентирани в чл.12 ЗАНН. С налагането на наказание за последващото извършено административно нарушение на същата разпоредба АНО е преценил правилно възможността за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, на основание, на която в предишния случай е освободил дееца от отговорност.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната

инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.09.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 516/2021г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.